

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.**

Αγαπητοί Αδελφοί και Τέκνα εν Κυρίω Αγαπητά και Περιπόθητα.

«Υμνούμεν σου, Χριστέ, το σωτήριο Πάθος, και δοξάζομέν σου την Ανάστασιν»¹

Εορτάζουμε και πάλιν οι Χριστιανοί τα Μεγάλα και θαυμαστά εκείνα Γεγονότα τα οποία έλαβαν χώραν εις την Αγίαν Πόλιν Ιερουσαλήμ «τα γενόμενα εν αυτή εν ταις ημέραις ταύταις»² πριν δύο χιλιάδες σχεδόν χρόνια. Ύστερα από επτά εβδομάδες πνευματικής και σωματικής προετοιμασίας, τιμούμε την ημέραν της Αναστάσεως του Χριστού. Εορτάζουμε υπαρκτικά με τις αγγελικές δυνάμεις και ενωμένοι με τις ψυχές των απ' αιώνος κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών μας τα Σωτήρια Πάθη και την Λαμπροφόρον του Κυρίου Ανάστασιν. Δικαιολογημένα η Μάνα Εκκλησία μας προετοίμασε για να μας δώσει την ιερή ευκαιρία να συμμετέχουμε στο Μυστήριο του Σταυρού και του θανάτου του Θεανθρώπου Χριστού για να μεταλάβουμε αξίως της χαράς και της ελπίδος που σώζει και αναγεννά τον άνθρωπο και τον καθιστά μέλος της Βασιλείας του. Ο θείος Παύλος μας υπενθυμίζει ότι «όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν ουν αυτώ διά του Βαπτίσματος εις τον θάνατον ίνα, ώσπερ ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς εν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν»³. Τα Γεγονότα που γιορτάζουμε αυτές τις μέρες, είναι Γεγονότα μοναδικά, Γεγονότα χαράς και σωτηρίας και ανανεώσεως της μακαρίας ελπίδος εις τον Χριστό. Είναι η «άλλη βιωτή» για την οποία ο υμνωδός της Εκκλησίας χαρακτηριστικά ψάλλει: «Νεοποιείς τους γηγενείς, ο πλαστοουργός χοϊκός χρηματίσας, και σινδών και τάφος υπεμφαίνουσι, το συνόν σοι, Λόγε, μυστήριο»⁴.

Αυτό το μυστήριο της θείας οικονομίας εορτάζουμε πλημμυρισμένοι από ιερή αγαλλίαση οι Χριστιανοί. Αυτό το μυστήριο που ετελεσιουργήθη με την θυσία του Θεανθρώπου Χριστού στο λόφο του Γολγοθά, και μεσουράνησε και αποκορυφώθηκε με την εκ νεκρών Ανάστασή Του. Δικαιολογημένα τονίζεται διθυραμβικώς: «Πού σου, θάνατε, το κέντρον' πού σου, Άδη, το νίκος; Ανέστη Χριστός, και συ καταβέβλησαι. Ανέστη Χριστός και πεπτώκασι δαίμονες. Ανέστη Χριστός και χείρουσιν άγγελοι. Ανέστη Χριστός, και ζωή πολιτεύεται. Ανέστη Χριστός και νεκρός ουδείς επί μνήματος»⁵. Τα Γεγονότα αυτά απασχόλησαν και θα απασχολούν και θα τρέφουν την Ανθρωπότητα μέχρι την συντέλεια του αιώνος. Οι Ιεροί Ευαγγελιστές, Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς και Ιωάννης, περιγράφουν αυτά με χαρή, με μαγεία, με απλότητα και ειλικρίνεια ου την τυχούσαν. Με την φώτιση δε και την χειραγωγή του Παναγίου Πνεύματος, οι Ιεροί Συγγραφείς της Καινής Διαθήκης αποθανάτισαν τούτη τη κεφαλαιώδη Πίστη του Χριστιανισμού που όλες οι κατοπινές γενεές με ευλάβεια και ιεράν ευγνωμοσύνην την μελετούν και την διαφυλάσσουν ως κόρην οφθαλμού οι Χριστιανοί όλης της Οικουμένης. Την Ανάσταση έκαναμε τραγούδι ασίγαστο, ύμνον αιώνιον για να μυσταγωγούμαστε οι πιστοί κάθε εποχής, κάθε γενεάς, και κάθε κοινωνικής τάξεως. Μαζί δε με τον υμνωδόν επαναλαμβάνουμε: «Πάσχα ιερόν ημίν σημερον αναδέδεικται Πάσχα καινόν, Άγιον, Πάσχα μυστικόν Πάσχα πανσεβάσμιον Πάσχα Χριστός ο Λυτρωτής»⁶. Τούτες οι μέρες μας υπενθυμίζουν την μετάβασή μας από την δουλεία της αμαρτίας εις την ελευθερία της χαράς και της σωτηρίας. Μεταβαίνουμε από την γή στον ουρανόν, από τον θάνατο, εις την ζωή και την Ανάσταση της ψυχής και του σώματός μας. Ο Χριστός διακήρυξεν: «Εγώ ειμι η ανάστασις και η ζωή»⁷. Μας υπενθύμισεν ότι: «ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον ώστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται, αλλ' έχει ζωήν αιώνιον»⁸.

¹ Ύμνος Αναστάσεως

² Λουκάς Κεφ. ΚΔ, 18

³ Ρωμαίους Κεφ. Στ. 3-4

⁴ Ύμνος Αναστάσεως

⁵ Χρυσόστομος Τόμος Β, σελίς 935

⁶ Ύμνος Αναστάσεως

⁷ Ιωάννης Κεφ. ΙΑ, 25

⁸ Ιωάννης, Κεφ. Γ, 16

Ο Χριστός διακήρυξεν ότι «Εγώ ειμί το φώς του Κόσμου, ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία, αλλ' έξει το φως της ζωής»⁹. Η Ανάσταση του Χριστού εφώτισε τον νουν και την σκέψη της ανθρωπότητας και μας έδωσε την αληθινή θεογνωσία για να πιστεύσουμε στον αληθινό Θεό, όπως τον αποκαλύψε ο Χριστός με την Ζωή, το Πάθος και την λαμπρόφορον Ανάστασή Του. Δικαιολογημένα ο υμνωδός ψάλλει χαροποιά: «πεφώτισται τα σύμπαντα τη Αναστάσει σου, Κύριε»¹⁰. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η Αγία Εβδομάδα και η Ανάσταση του Χριστού επικεντρώνουν την προσοχή και την σκέψη μυριάδων ψυχών. Αμέτρητοι πιστοί, που δεν συχνάζουν τακτικά στην Εκκλησία αυτές τις μέρες, τρέχουν για να λειτουργηθούν, να στολίσουν και να προσκυνήσουν τον Επιτάφιο, να λάβουν μέρος στους εορτασμούς, να προσφέρουν δώρα και να ζητήσουν συγχώρηση και άφεσιν των αμαρτιών και των παραπτώματων τους. Ζητούν καταφύγιο στον Νεκρاناστημένο Χριστό για να απελευθερωθούν από την κακία, την πονηρία και τα άλλα λυπηρά που δέρονται καθημερινά μικρούς και μεγάλους. Η Αγία Εβδομάδα και το Πάσχα και οι ποικιλώνυμοι συμβολισμοί των Εορτών τούτων των ημερών, εκτός των άλλων αγαθών επιδράσεων που έχουν στον καθένα μας, συμβάλλουν θεραπευτικά στην ειρήνευση της οικογένειας, καλλιεργούν ευεργετικά την συνοχή της κοινωνίας, αυξάνουν την αλληλεγγύη, την συνεργασία, την συναδέλφωση, την αγάπη και τον σεβασμό προς όλους τους συνανθρώπους μας, όπως κηρύσσει το Ευαγγέλιον και διδάσκει η Εκκλησία από την ίδρυσή της. Χαρακτηριστικά δε ελέχθη ότι ο Χριστός «καινήν και ξένην πολιτείαν εις τον βίον εισήγαγε τον ημέτερον». Γι' αυτό «πάντες τοίνυν χαίρωμεν, σκιρτώμεν, αγαλλώμεθα»¹¹

Γι' αυτό, αγαπητοί μας αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω, να γιορτάσουμε και με την ψυχή και με την καρδιά και με το πνεύμα μας και με το σώμα μας. Να βιώσουμε την χαρά της Αναστάσεως, όπως την έζησαν οι Άγιοι Απόστολοι όταν είδαν τον Νεκρاناστημένο Χριστό και ψηλάφησαν τις πληγές Του και είδαν με τα μάτια τους την θεαθρόπινη παρουσία Του και άκουσαν από το θείο στόμα Του: «Ειρήνη υμίν, καθώς απέσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ, πέμπω υμάς. Και τούτο ειπών ενεφύσησε και λέγει αυτοίς, λάβετε πνεύμα Άγιον αν τινων αφήτε τας αμαρτίας, αφιένται αυτοίς αν τινων κρατήτε, κεκράτηνται»¹². Αυτή την αναστάσιμη αυθεντία και χάρη διαφυλάσσει η Εκκλησία ως κόρην οφθαλμού γιατί αποτελεί αγαθόν υπέρτατον της Αναστάσεως. Την διανέμει στους πιστούς με την συγχώρηση, τον αγιασμό, την κάθαρση, την πίστη. Μας ανακαινίζει την ψυχή και τον νούν, ώστε αναπτρωμένοι από την χαράν της Αναστάσεως να συνεχίζουμε, ελπιδοφόροι και δυνατοί, την πρόσκαιρη ζωή μας, με εμπιστοσύνην και ιερήν παρησσίαν προς Αυτόν.

Πρίν κλείσω αυτό το Εγκύκλιο Γράμμα που απευθύνω μετά πολλής αγάπης και στοργής σε όλους και όλες σας αυτές τις Άγιες και Σωτήριες Μέρες της Χριστιανοσύνης, θέλω να σας υπενθυμίσω μερικά στοιχειώδη και βασικά για τον καθένα μας πράγματα που απορρέουν από την Ορθόδοξη Χριστιανική μας ιδιότητα και παράδοση. Οι μέρες αυτές μας καλούν και μας διδάσκουν να εναποθέσουμε τον εαυτό μας και την οικογένειά μας, τα προβλήματα, τις αγωνίες και τις μέριμνες μας στο Νεκρاناστημένο Χριστό. Μην ξεχνάτε ότι ο θάνατος, η χαρά και ο πόνος και οι ποικίλες δοκιμασίες καθημερινά κτυπούν την πόρτα μας. Γι' αυτό πρέπει να έχουμε μέσα μας και πάνω μας τα ιερά εκείνα εφόδια και όπλα της πίστεως και της εσωτερικής και έμπρακτης σχέσεώς μας με τον Νεκρاناστημένο Χριστό και την Εκκλησία Του. Αυτή αποτελεί ζωντανή και σταθερή υπόμνηση και συνέχεια της αιώνιας παρουσίας και αγάπης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού προς την ανθρωπότητα, η οποία σήμερα δοκιμάζεται από την μεγάλη οικονομική κρίση και αβεβαιότητα και των Αρχόντων και των λαών ολόκληρης της οικουμένης. Σαν συνειδητά, ζωντανά μέλη της Ορθοδόξου μας Εκκλησίας και μέλη του σώματος του Νεκρاناστημένου Χριστού, καλούμαστε να τρέξουμε στους Ναούς με την οικογένειά μας για να γιορτάσουμε, να προσκυνήσουμε τα Πάθη του Χριστού, να μεταλάβουμε το Τιμίον Σώμα και Πανάγιον Αίμα Του εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον και υπαρκτικά να συμμετέχουμε εις την χαρά της Ανάστασής Του. Τότε μόνο θα εορτάσουμε γνήσια και θά γίνουμε συνεχιστές και μάρτυρες αληθινοί αυτής της αιωνόβιας παράδοσης, η οποία τρέφει και γαλουχεί και συντηρεί και αγιάζει τον κόσμο και συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας μέχρι σήμερα. Στον Νεκρاناστημένο Χριστό ανήκει η δόξα, η Βασιλεία και το άπειρον έλεος εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Λονδίνο, Πάσχα 2009

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

⁹Ιωάννης, Κεφ. Η, 12

¹⁰Ύμνος Αναστάσεως

¹¹Χρυσόστομος, Τομ. Γ σελίς 906-907.

¹²Ιωάννης Κεφ. Κ, 22-23